

Л. В. Сокурєнко

здобувач

Міжрегіональної Академії управління персоналом

ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОГО СТАНУ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ В ГОСПОДАРЬСЬКОМУ СУДОЧИНСТВІ

В умовах розвитку та становлення демократичних інститутів у нашій державі інформаційна сфера була та залишається однією з найбільш чутливих до зовнішніх впливів, і саме тому питання інформаційної безпеки в різних сферах залишаються актуальними для проведення наукових досліджень. Незважаючи на те, що держава намагається реагувати на всі виклики в інформаційній сфері та виробляти необхідні інформаційні фільтри, зокрема й нормативно-правові, різні сфери діяльності держави перманентно потраплять під спланований інформаційний вплив. Особливо відчутні негативні наслідки такий вплив має на ті сфери, які пов'язані з ухваленням рішень в інтересах та від імені держави, зокрема і на господарське судочинство. Інформаційна безпека господарського судочинства – це захист від розголошення інформації, пов'язаної із процесом та його учасниками, яка не може бути розголошена, це захист від дезінформації, маніпуляцій та інших шкідливих впливів на учасників господарського судочинства та господарський процес загалом. Для протидії такому впливу законодавцем було ухвалено низку нормативно-правових актів, дія яких поширюється також на інформаційну безпеку в господарському судочинстві. У статті досліджено особливості сучасного стану правового регулювання інформаційної безпеки в господарському судочинстві України. Наведено основні законодавчі акти, які врегульовують питання інформаційної безпеки в господарському судочинстві України, а саме закони України «Про Концепцію Національної програми інформатизації» від 4 лютого 1998 р. № 75/98-ВР, «Про інформацію» від 2 жовтня 1992 р. № 2657–XII, «Про доступ до публічної інформації» від 13 січня 2011 р. № 2939–VI, «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» від 5 липня 1994 р. № 80/94-ВР. Проаналізовано нормативно-правові акти, які гарантують інформаційну безпеку в господарському судочинстві України та виділено характерні особливості впливу їхніх норм на інформаційну безпеку в господарському судочинстві. Встановлено, якими є особливості сучасного стану правового регулювання інформаційної безпеки в господарському судочинстві.

Ключові слова: інформаційна безпека, господарське судочинство, інформаційна безпека господарського судочинства, законодавство про інформаційну безпеку, регулювання інформаційної безпеки.

Постановка проблеми. Ефективне функціонування державних механізмів і нормальна життєдіяльність суспільства визначаються рівнем розвитку таких механізмів, якістю їх функціонування, безпекою інформаційного середовища, низкою інших важливих аспектів, а також рівнем і станом нормативно-правового забезпечення даних процесів. Саме тому для гарантування безпеки інформаційного середовища вітчизняним законодавцем було ухвалено комплекс нормативно-правових актів, спрямованих на встановлення основних аспектів державної інформаційної політики, регламентацію інструментів, які використовуються для досягнення

гарантованого рівня національної безпеки в інформаційній сфері, визначення напрямів подальшого розвитку інформаційних технологій і засобів захисту інформації, встановлення механізмів запобігання розробленню інформаційно деструктивних технологій.

Інформаційна безпека сьогодні не лише становить собою гарантування безпеки інформації, яка зберігається на електронних носіях, серверах чи персональних пристроях, а й поширюється на інформаційну безпеку окремих державних інститутів та інституцій. Інформаційна безпека державних механізмів є органічною складовою частиною національ-

ної безпеки України, тому аналіз питань щодо інформаційної безпеки сфер, пов'язаних з ухваленням рішень в інтересах та від імені держави, є актуальним у тих умовах, у яких сьогодні розвиваються українська держава й українське суспільство. Дослідження питань, пов'язаних з інформаційною безпекою господарського судочинства, необхідне для формування базових знань і уявлень про інформаційну безпеку господарського судочинства, оскільки на сучасному етапі даному питанню приділено занадто мало уваги з боку дослідників.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

До питань гарантування інформаційної безпеки звертались такі дослідники, як: В.Т. Білик, В.Ф. Бінько, К.Л. Бурич, Н.С. Грабар, О.В. Левченко, А.П. Дзюбань, І.Н. Єфименко, М.П. Ільницький, Б.Д. Коган, П.Д. Косач, Р.Ф. Костенко, В.А. Ліпкан, О.А. Ніщименко, О.В. Олійник, О.В. Ольшанська, О.А. Палій, В.К. Пархоменко, В.Н. Пастушенко, Р.Р. Погорецький, Я.І. Чмир і багато інших науковців, проте питання, пов'язані із правовим регулюванням інформаційної безпеки в господарському судочинстві нині у вітчизняній науковій літературі не досліджувались.

Мета статті – виконання таких завдань:

- 1) аналіз чинного законодавства України, яке врегульовує питання інформаційної безпеки;
- 2) визначення нормативно-правових актів, які врегульовують гарантування інформаційної безпеки в господарському судочинстві;
- 3) аналіз специфіки кожного з нормативно-правових актів, які врегульовують гарантування інформаційної безпеки в господарському судочинстві;
- 4) встановлення особливостей сучасного стану правового регулювання інформаційної безпеки в господарському судочинстві.

Виклад основного матеріалу. До законів, спрямованих на регулювання інформаційної сфери, вітчизняні дослідники традиційно відносять: Конституцію України [1], закони України «Про Концепцію Національної програми інформатизації» від 4 лютого 1998 р. № 75/98-ВР [2], «Про інформацію» від 2 жовтня 1992 р. № 2657–ХІІ [3], «Про доступ до публічної інформації» від 13 січня 2011 р. № 2939–VІ [4], «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» від 5 липня 1994 р. № 80/94-ВР [5] та низку інших нормативно-правових актів. Такі нормативно-правові акти закріплюють норми, які стосуються регулювання всієї інформаційної сфери загалом, проте окремі їх аспекти стосуються і правового регулювання інформаційної безпеки в господарському судочинстві.

Спеціального законодавства, присвяченого інформаційній безпеці судочинства загалом чи господарського судочинства зокрема, нині немає, проте окремі статті Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 р. № 1402–VІІІ [6] та Господарського процесуального кодексу України [7] врегульовують питання інформаційної безпеки господарського процесу та його учасників.

Так, у ст. 17 Конституції України [1] наголошено, що гарантування інформаційної безпеки є однією з найважливіших функцій держави та справою всього українського народу. Це означає, що інформаційна безпека не є тим явищем, яке стосується лише окремих сфер чи окремих категорій населення. Інформаційна безпека стосується всіх сфер суспільних відносин і усіх без винятку громадян України. Інформаційна безпека захищається та гарантується державою, є однією з її ключових функцій. Отже, гарантування інформаційної безпеки в господарському судочинстві також варто розглядати як важливу функцію держави.

У Законі України «Про Концепцію Національної програми інформатизації» від 4 лютого 1998 р. № 75/98-ВР [2] не йдеться безпосередньо про питання інформатизації судочинства, проте проголошено, що інформаційна безпека є невід'ємною частиною політичної, економічної, оборонної та інших складових частин національної безпеки. Питання господарського судочинства тією чи іншою мірою стосується кожної з перелічених сфер. Без гарантування інформаційної безпеки політичної, економічної, оборонної чи інших сфер, гарантування інформаційної безпеки в господарському судочинстві є ускладненим.

Закон України «Про інформацію» від 2 жовтня 1992 р. № 2657–ХІІ [3] врегульовує відносини щодо створення, збирання, одержання, зберігання, використання, поширення, охорони, захисту інформації, проте питанням регулювання інформаційної безпеки в його змісті приділено не так багато уваги. Зокрема, ст. 3 даного нормативно-правового акта визначає, що одними з основних напрямів державної інформаційної політики є: забезпечення рівних можливостей щодо охорони та захисту інформації, а також гарантування інформаційної безпеки України. Проте дані напрями регулювання інформаційної безпеки у змісті даного нормативно-правового акта розкриті неналежним чином. Як зазначається в науковій літературі, законодавець не повною мірою врахував усі можливі

ризика завдання шкоди інформаційній безпеці у сферах, пов'язаних із державним управлінням. Як наслідок, нормативно-правовий акт складений переважно із простих та бланкетних норм права [8, с. 85]. Серед позитивних аспектів даного нормативно-правового акта відзначимо закріплення у ст. 21 визначення інформації з обмеженим доступом (нею є конфіденційна, таємна та службова інформація), проте недосконалість нормативних конструкцій нівелює позитивний ефект від закріплення такої норми. Наприклад, у ч. 2 ст. 21 Закону України «Про інформацію» від 2 жовтня 1992 р. № 2657–XII [3] визначено, що конфіденційна інформація «може поширюватися за бажанням (згодою) відповідної особи у визначеному нею порядку відповідно до передбачених нею умов, а також в інших випадках, визначених законом». Проте такі «інші випадки» Законом не визначено.

Також варто звернути увагу на те, що низка норм Закону України «Про інформацію» від 2 жовтня 1992 р. № 2657–XII [3] є бланкетними та відсилають до змісту іншого нормативно-правового акта – Закону України «Про доступ до публічної інформації» від 13 січня 2011 р. № 2939–VI [4]. Позитивними аспектами даного нормативно-правового акта в контексті питання інформаційної безпеки в господарському судочинстві є визначення публічної, конфіденційної, таємної та службової інформації. Отже, така інформація може потребувати захисту у процесі проваджень у господарському судочинстві.

Ще одним важливим нормативно-правовим актом для регулювання інформаційної безпеки в господарському судочинстві є Закон України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» від 5 липня 1994 р. № 80/94-ВР [5]. Так, у господарських судах, згідно зі ст. 6 Господарського процесуального кодексу України [7], діє Єдина судова інформаційно-телекомунікаційна система. Так, позовні й інші заяви, скарги й інші передбачені законом процесуальні документи, що подаються до господарського суду і можуть бути предметом судового розгляду, у порядку їх надходження підлягають обов'язковій реєстрації в Єдиній судовій інформаційно-телекомунікаційній системі в день надходження документів. Також Єдиною судовою інформаційно-телекомунікаційною системою здійснюється визначення судді або колегиї суддів (судді-доповідача) для розгляду конкретної справи й обмін документами (надсилання й отримання документів) в електронній формі між судами, між судом

і учасниками судового процесу, між учасниками судового процесу, а також фіксування судового процесу і участь учасників судового процесу в судовому засіданні в режимі відеоконференції. Отже, інформаційно-телекомунікаційні системи відіграють важливу роль у господарському судочинстві.

Ст. 9 Закону України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» від 5 липня 1994 р. № 80/94-ВР [5] встановлено, що відповідальність за забезпечення захисту інформації в системі покладається на власника системи. Тобто гарантування інформаційної безпеки в господарському судочинстві покладається на Державну судову адміністрацію України. У разі здійснення спроб несанкціонованих дій у такій системі Державна судова адміністрація України повідомляє Адміністрацію Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України або підпорядкований їй регіональний орган.

Також у ст. 11 Закону України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» від 5 липня 1994 р. № 80/94-ВР [5] визначено, що особи, винні в порушенні законодавства про захист інформації в таких системах, несуть відповідальність згідно із законом. Зокрема, згідно зі ст. 376–1 Кримінального кодексу України [9], умисне внесення неправдивих відомостей чи несвоєчасне внесення відомостей до автоматизованої системи документообігу суду, несанкціоновані дії з інформацією, що міститься в автоматизованій системі документообігу суду, чи інше втручання в роботу автоматизованої системи документообігу суду, вчинене службовою особою, яка має право доступу до цієї системи, або іншою особою шляхом несанкціонованого доступу до автоматизованої системи документообігу суду, караються штрафом від шестисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк від двох до п'яти років, або позбавленням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від одного до трьох років.

Загалом, підсумовуючи дослідження нормативно-правових актів інформаційного законодавства, на основі їх аналізу варто виділити такі особливості сучасного стану правового регулювання інформаційної безпеки в господарському судочинстві:

– інформаційна безпека стосується всіх сфер суспільних відносин і усіх без винятку гро-

мадян України, захищається та забезпечується державою, є однією з її ключових функцій;

– інформацією з обмеженим доступом є конфіденційна, таємна та службова інформація, і такі види інформації мають бути захищені в господарському судочинстві;

– чинним інформаційним законодавством передбачено захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах, а такі системи активно використовуються в діяльності господарських судів.

Серед спеціального законодавства, окремі норми якого присвячені інформаційній безпеці судочинства загалом і господарського судочинства зокрема, нами виділено Закон України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 р. № 1402–VIII [6] та Господарський процесуальний кодекс України [7].

Аналізуючи положення Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 р. № 1402–VIII [6], насамперед варто зазначити, що одним із принципів судочинства, зокрема й господарського, є його гласність і відкритість. Це означає, що судові рішення, судові засідання й інформація щодо справ, які розглядаються судом, є відкритими, крім випадків, установлених законом. Ніхто не може бути обмежений у праві на отримання в суді усної або письмової інформації про результати розгляду його судової справи. Також будь-яка особа має право на вільний доступ до судового рішення в порядку, встановленому законом. Водночас особи, присутні в залі судового засідання, представники засобів масової інформації можуть проводити в залі судового засідання фотозйомку, відео- й аудіозапис із використанням портативних відео- й аудіотехнічних засобів без отримання окремого дозволу суду, але з урахуванням обмежень, установлених законом (ст. 11 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 р. № 1402–VIII [6]). Тобто доступ до інформації, пов'язаної з господарським судочинством, відкритий для всіх громадян держави, а не лише для учасників господарського процесу, захищається та гарантується державою. Але водночас є види інформації, пов'язаної з господарським судочинством, які не підлягають розголошенню та захищаються державою.

Зокрема, такою інформацією є така, що пов'язана з дискредитацією суду чи впливом на безсторонність суду. Ч. 3 ст. 6 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 р. № 1402–VIII [6] визначає, що втручання у здійснення правосуддя, вплив на суд або суд-

дів у будь-який спосіб, неповага до суду чи суддів, збирання, зберігання, використання і поширення інформації усно, письмово або в інший спосіб із метою дискредитації суду або впливу на безсторонність суду, заклики до невиконання судових рішень забороняються і мають наслідком відповідальність, установлену законом. У даному аспекті варто звернути увагу на те, що законодавець приділив увагу інформаційній безпеці суддів як осіб, наділених повноваженнями здійснювати правосуддя. На суддів може здійснюватись тиск для впливу на ухвалення ними рішення в інтересах якоїсь зі сторін спору, із використанням їхньої особистої інформації. Тому одним із завдань держави є гарантування безпеки інформації про суддів та запобігання можливостям використання такої інформації проти них. Особи, які порушують дане правило, притягуються до відповідальності. Так, згідно із ч. 1 ст. 376 Кримінального кодексу України [9], втручання в будь-якій формі в діяльність судді з метою перешкодити виконанню ним службових обов'язків або добитися винесення неправосудного рішення карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців. У даному разі порушення інформаційної безпеки судді також можна кваліфікувати як перешкодження виконанню ним службових обов'язків.

Також гарантування інформаційної безпеки в господарському судочинстві має поширюватися на інформацію, пов'язану зі складом суду та його визначенням. Згідно зі ст. 15 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 р. № 1402–VIII [6], у судах функціонує Єдина судова інформаційна (автоматизована) система, яка і визначає суддю або колегію суддів для розгляду конкретної справи. Також за допомогою Єдиної судової інформаційної (автоматизованої) системи визначається персональний склад присяжних, у разі розгляду справи за їх участю. Відомості про результати такого розподілу зберігаються в автоматизованій системі та мають бути захищені від несанкціонованого доступу і втручання, а несанкціоноване втручання в роботу автоматизованої системи та в розподіл справ між суддями має наслідком відповідальність, встановлену законом. Функціонування Єдиної судової інформаційної (автоматизованої) системи є одним з інструментів гарантування інформаційної безпеки в господарському судочинстві. Інформація, пов'язана зі складом суду присяжних

та його визначенням, не може бути публічною для запобігання впливу на осіб, які ухвалюють рішення у справі від імені держави, тому безпека такої інформації має гарантуватися державою. Для забезпечення виконання цього завдання ч. 5 ст. 64 Закону України «Про судову систему і статус суддів» від 2 червня 2016 р. № 1402–VIII [6] встановлено заборону використання будь-якої інформації про присяжних для інших цілей, окрім добру присяжних.

Отже, аналіз Закону України «Про судову систему і статус суддів» від 2 червня 2016 р. № 1402–VIII [6] як нормативно-правового акта, який здійснює регулювання інформаційної безпеки в господарському судочинстві, дозволяє зробити такі висновки щодо його сучасного стану:

– одним із ключових принципів господарського судочинства є гласність та відкритість, і це стосується всієї інформації щодо господарського судочинства, окрім тієї, що захищається законом;

– нормами Закону гарантовано інформаційну безпеку суддів і присяжних, спрямовану на їх захист від дискредитації та впливу на безсторонність суду;

– для гарантування інформаційної безпеки, пов'язаної зі складом суду та його визначенням, у господарському судочинстві функціонує Єдина судова інформаційна (автоматизована) система, яка забезпечує захист інформації щодо призначення суддів і присяжних.

Господарський процесуальний кодекс України [7] конкретизує окремі норми Закону України «Про судову систему і статус суддів» від 2 червня 2016 р. № 1402–VIII [6], пов'язані з регулюванням інформаційної безпеки в господарському судочинстві. Так, ст. 8 Господарського процесуального кодексу України [7] встановлює, що принцип гласності є одним із ключових принципів господарського процесу. Розгляд справ у господарських судах проводиться усно і відкрито, крім передбачених законом винятків. Наприклад, відкритою є інформація про дату, час і місце розгляду справи. Ніхто не може бути обмежений у праві отримання в суді усної або письмової інформації про результати розгляду його судової справи. Окрім цього, будь-яка особа, яка не є учасником справи, має право на доступ до судових рішень. Але водночас, згідно із ч. 8 ст. 8 Господарського процесуального кодексу України [7], із метою гарантування інформаційної безпеки в господарському судочинстві суддею може бути ухвалено рішення про розгляд справи в закритому судовому

засіданні. Таке рішення може бути зумовлене неприпустимістю розголошення таємної чи іншої інформації, що охороняється законом, у відкритому судовому розгляді, розголошення іншої інформації, яка охороняється законом, необхідністю захисту особистого та сімейного життя людини. Водночас на учасників закритого судового засідання покладається обов'язок не розголошувати інформацію, для забезпечення захисту якої розгляд справи або вчинення окремих процесуальних дій відбувається в закритому судовому засіданні.

Іншим інструментом, створеним для гарантування інформаційної безпеки в господарському судочинстві, є Єдина судова інформаційно-телекомунікаційна система. Ст. 6 Господарського процесуального кодексу України [7] визначено, що в господарських судах функціонує Єдина судова інформаційно-телекомунікаційна система. Загалом, інформація, яка міститься в Єдиній судовій інформаційно-телекомунікаційній системі, не є такою, яка захищається у встановленому законом порядку, проте несанкціоноване втручання в роботу Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи та в автоматизований розподіл справ між суддями призводить до відповідальності, установленої законом. Єдина судова інформаційно-телекомунікаційна система підлягає захисту із застосуванням комплексної системи захисту інформації з підтвердженою відповідністю. Будь-які дії, пов'язані із впливом на Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему, караються у встановленому законом порядку, що нами вже зазначалось раніше в цій статті.

Ч. 5 ст. 9 Господарського процесуального кодексу України [7] визначено, що відкритою є будь-яка інформація щодо справи, яка розглядається в порядку господарського судочинства, окрім інформації: 1) щодо місця проживання або перебування фізичних осіб із зазначенням адреси, номери телефонів чи інших засобів зв'язку, адреси електронної пошти, реєстраційні номери облікової картки платника податків, реквізити документів, що посвідчують особу, унікальні номери запису в Єдиному державному демографічному реєстрі; 2) про реєстраційні номери транспортних засобів; 3) яка містить номери банківських рахунків, номери платіжних карток; 4) для забезпечення захисту якої розгляд справи або вчинення окремих процесуальних дій відбувалися в закритому судовому засіданні. Наприклад, інформація про судові рішення, ухвалені за результатами роз-

гляду справи в порядку господарського судочинства, перебуває у відкритому доступі на офіційному вебресурсі «Єдиний державний реєстр судових рішень» (<http://www.reyestr.court.gov.ua>). Доступ до цього ресурсу має будь-який користувач мережі Інтернет, який може ознайомитись із судовими рішеннями, ухваленими будь-якими господарськими судами в Україні. Проте в кожному з таких рішень відсутня вищенаведена інформація, яка не є відкритою та не може бути розголошена. Отже, можна зробити висновок про те, що захист такої інформації є одним з аспектів гарантування інформаційної безпеки в господарському судочинстві.

Наш аналіз норм Господарського процесуального кодексу України [7] дозволяє зробити такі висновки щодо сучасного стану інформаційної безпеки в господарському судочинстві:

– даним нормативно-правовим актом встановлено принцип гласності господарського судочинства, проте як виняток у його положеннях визначені окремі види інформації, яка не може бути розголошеною;

– для гарантування інформаційної безпеки в господарському судочинстві передбачено можливість розгляду справи в закритому судовому засіданні в тому випадку, якщо інформація, яка є таємною чи охороняється законом, може бути розголошена під час господарського процесу;

– інформація, яка міститься в Єдиній судовій інформаційно-телекомунікаційній системі, захищена від впливу на її функціонування застосуванням комплексної системи захисту інформації з підтверженою відповідністю, а також шляхом встановлення відповідальності за такий вплив;

– забезпечено захист особистої інформації учасників господарського процесу, інформації про реєстраційні номери транспортних засобів, банківської інформації, а також таємної інформації чи тієї, що охороняється законом.

Висновки і пропозиції. Підсумовуючи аналіз нормативно-правових актів, які врегульовують інформаційну безпеку в господарському судочинстві, зробимо висновок про те, що одним із ключових принципів діяльності господарських судів є гласність господарського процесу. Проте чинним законодавством виділено деякі види інформації, щодо якої має бути гарантована інформаційна безпека.

Натепер правове регулювання даного питання здійснюється трьома групами нормативно-правових актів: законодавством про

інформацію, законодавством про судову систему і господарським процесуальним законодавством України. Законодавство про інформацію встановлює фундаментальні аспекти розуміння сутності інформації, яка має бути захищена, а також методів її захисту. Законодавством про судову систему визначено основні принципи функціонування судової системи та захист інформації, пов'язаної з особами, які здійснюють правосуддя. Господарське процесуальне законодавство визначає основні аспекти захисту інформації, яка розглядається у процесі провадження в господарських справах і яка не є інформацією з відкритим доступом.

До особливостей сучасного стану правового регулювання інформаційної безпеки в господарському судочинстві нами віднесено:

1) урегулювання на трьох рівнях: на рівні законодавства про інформацію, законодавства про судову систему та господарського процесуального законодавства України;

2) до інформації, щодо якої має бути гарантована інформаційна безпека в господарському судочинстві, варто віднести особисту інформацію про суддів та присяжних; інформацію, яка є таємною чи охороняється законом та яка може бути розголошена під час господарського процесу; інформацію, яка міститься в Єдиній судовій інформаційно-телекомунікаційній системі; особисту інформацію учасників господарського процесу; інформацію про реєстраційні номери транспортних засобів, банківську інформацію;

3) якщо інформація, яка є таємною чи охороняється законом, може бути розголошена під час господарського процесу, для гарантування інформаційної безпеки в господарському судочинстві передбачено можливість розгляду справи в закритому судовому засіданні;

4) інформація, яка міститься в Єдиній судовій інформаційно-телекомунікаційній системі, захищена від впливу на її функціонування застосуванням комплексної системи захисту інформації з підтверженою відповідністю, а також шляхом встановлення відповідальності за такий вплив.

Список використаної літератури:

1. Конституція України : Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996 р. № 30. Ст. 141.
2. Про Концепцію Національної програми інформатизації : Закон України від 4 лютого 1998 р. № 75/98-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1998. № № 27–28. Ст. 182.

3. Про інформацію : Закон України від 2 жовтня 1992 р. № 2657–XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 48. Ст. 650.
4. Про доступ до публічної інформації : Закон України від 13 січня 2011 р. № 2939–VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 32. Ст. 314.
5. Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах : Закон України від 5 липня 1994 р. № 80/94-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1994. № 31. Ст. 286.
6. Про судоустрій і статус суддів : Закон України від 2 червня 2016 р. № 1402–VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 31. Ст. 545.
7. Господарський процесуальний кодекс України : Закон України від 6 листопада 1991 р. № 1798–XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 6. Ст. 56.
8. Ільницький М.П. Правове забезпечення інформаційної безпеки у сфері державного управління. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія «Право». 2015. Вип. 34 (2). С. 84–86.
9. Кримінальний кодекс України : Закон України від 5 квітня 2001 р. № 2341–III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № № 25–26. Ст. 131.

Sokurenko L. V. Features of the current state of legal regulation of information security in commercial litigation

In the context of the development and development of democratic institutions in our country, the information sphere has been and remains one of the most sensitive to external influences, which is why information security issues in various spheres remain relevant for scientific research. Despite the fact that the state is trying to respond to all challenges in the information sphere and to produce the necessary information filters, including regulatory and legal, various spheres of activity of the state will permanently fall under the planned information influence. Particularly noticeable are the negative effects of such an impact on those areas related to decision-making in the interests and on behalf of the state, including economic litigation. Economic security information protection is protection against the disclosure of information related to the process and its participants and which cannot be disclosed, it is protection against misinformation, manipulation and other harmful influence on participants of the economic process and the business process as a whole. To counteract such influence, the legislature adopted a number of regulatory acts, the effect of which extends to information security in commercial proceedings. This article explores the peculiarities of the current state of legal regulation of information security in the economic judiciary of Ukraine. The basic legislative acts regulating the information security issues in the economic court of Ukraine, namely the Laws of Ukraine "On the Concept of the National Program of Informatization" of 04.02.1998 № 75/98-ВР, "On Information" of 02.10.1992 № 2657–XII, "On access to public information" of 13.01.2011 № 2939–VI, "On protection of information in information and telecommunication systems" of 05.07.1994 № 80/94-ВР. The normative-legal acts providing information security in the economic court of Ukraine are analyzed and the characteristic features of the influence of their norms on the information security in the economic court are highlighted. It is established what are the peculiarities of the current state of legal regulation of information security in commercial litigation.

Key words: *information security, commercial litigation, information security of economic proceedings, legislation on information security, regulation of information security.*